

Repræſentantskabet eller andre ſaadanne Myndigheder. Der ſtod kun Beſtyrelſe, idet man her gif ud fra, at dette Ord vilde være tilſtrækkeligt til at betegne, hvad man mente. I det andet Ting vilde man derimod beſtræbe ſig for at ſaa det ſtillet endnu mere utvivſomt, og ſom en Følge deraf blev „Beſtyrelſe“ ved anden Behandling rettet til „administrerende Beſtyrelſe“. Allerede under Forhandlingen viſte det ſig imidlertid, at man ſyntes, at „administrerende Beſtyrelſe“ var et noget underligt Udtryk, og at det derfor vilde være henſigtsmæſſigt at komme bort fra det. Lovforſlaget blev derfor ved tredje Behandling ændret ſaaledes, at der blev indfødt en Sætning, ſom forklarer Udtrykket „Beſtyrelſe“, og forklarer det paa den Maade, ſom jeg nævnte, nemlig, at der ved forſtaas den eller de, der lede Selskabets Forretningsvirksomhed i Modſætning til Repræſentantskaber, Kontrollkomiteer eller andre lignende Tilhørsmyndigheder. Paa denne Maade er der formentlig blevet udtrykt ſaa tydeligt, at det ikke kan miſforſtaas, hvad der for ørigt har været Meningen, baade her i Tinget og i det andet Ting.

Ordføreren (Goss): Jeg kan indſkrænke mig til paa Udvalgets Vegne at tilraade at vedtage Loven uforændret i Henhold til den Forklaring, ſom den højtærede Juſtitsminister nu har givet.

Det. Hansen: Det forekommer ogsaa mig, at det er en ganſke heldig Forandring, der er ſtet i det andet Ting ved den Forklaring, man har føjet til Ordet „Beſtyrelſe“. Samtidig forekommer det mig imidlertid, at der er kommen nogen Uklarhed ind i Loven, naar det i næſte Sætning hedder: „Anerkendelsen er betinget af, at det derefter i Selskabets Love eller Vedtægter findes udtaalt, 1) at Selskabets Nationalitet er danſk“, o. ſ. v. Man begynder med at ſige, at Udenrigsministeren kan give Selskabet en Anerkendelse af, at det er danſk, og ſaa ſtaar der, at Anerkendelsen er betinget af, at det „derefter“ o. ſ. v. Jeg forſtaar ikke, hvad der ſigtes til ved „derefter“. Den naturlige Fremgangsmaade synes mig dog at maatte være en ſaadan, at Selskabet i Udlandet indſender ſine Statutter til Udenrigsministeren, ſamtidig med at det begærer Anerkendelse, og der maatte alſaa i Statutterne ſtaa en Paragraf om, at Selskabets Nationalitet er danſk, og at det er undergivet danſk Lov og Ret og danſk Konſularjurisdiktion. Jeg antager ikke, at der paa den Maade, det er fremſat, kan være noget til Hinder for at gaa frem paa denne Maade,

alſaa, at Selskabet foreløbig vedtager Lovene, ſaaledes at de ere i fuld Overensſtemmeſe med den her foreliggende Lov, og ſaa indſender deres Love til Udenrigsministeren, ſom derefter giver Sanktion. Jeg formoder, at man kun har villet udtrykke, at det ikke er Selskabet ſelv, dets Generalforſamling eller Styrelſe, der kan afgøre, om Selskabet er danſk eller ikke, men at dertil udkræves noget mere, nemlig Udenrigsministerens Sanktion, og det kan jeg ikke have noget imod — det er viſtnok ganſke klart i Tanken. Hvis alſaa Loven ſkal forſtaas overensſtemmende dermed, antager jeg, at det kan paſſere, men der er ganſke viſt kommet nogen Uklarhed ind i Loven ved dette Ord „derefter“.

Da ingen yderligere onſkede Ordet, ſluttedes Forhandlingen.

Lovforſlaget (ſe Tillæg C.)
vedtoges enſtemmig med 40 Stemmer.

Formanden: Lovforſlaget vil nu blive tilſtillet Konſeilspraſidiet.

Man gif derefter til den anden Sag paa Dagsordenen, ſom var:

Tredje Behandling af Forſlag til Lov, ſigtende til at lette Konverteringen af Prioritetslaan i faſte Ejendomme.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 716 ff.)

Der var til denne Behandling ſtillet følgende Endringsforſlag:

Af Breinholt-Bandborg, Carſtensen, Polch, P. G. C. Jensen, Johnſen, C. Moltke, Seheſted og Steffenſen:

Til § 1.

1) L. 1—8: De 2 forſte Punktummer udsøndres ſom et ſærſkilt Stykke.

2) L. 5—6: Ordene „ſtal...formindſtede“ ændres til: „udelukkes ikke derved, at Pantet paa den ny Pantſætnings Tid er blevet forøget eller formindſtet“.